

14/03/2003

Marina Willems over haar politieke gedrevenheid, haar schepenambt en voorzitterschap van de

Vlaamse Federatie voor Gehandicapten

„Emotioneel worden we armer
en armer”

Schepen Marina Willems in haar bloedeigen territorium, de trouwzaal van het stadhuis. Wie zal er de puber in herkennen die als rechtermleugel én centervoor de kleuren verdedigde van het SK Snaaskerkse damesvoetbal? Zelfs haar neef, die eerste schepen is voor CD&V in Knokke, zal opkijken naar zijn socialistische nicht. Al voelt onze partnerloze Marina zich bijzonder goed in haar vel, dan houdt ze bijzonder veel van haar kinderen die allebei al het huis uit zijn. Vanessa (27) die met een partner samenwoont, heeft ergens moeders karakter: ze zal zich niet laten doen, is socialiste... en zou graag kindjes hebben. Jeffrey (23) die net als moeder ooit bij SK Snaaskerke voetbalde, is vandaag postbode in Gent. Hij woont samen met Kelly en hun acht maanden jonge dochtertje Mayté, de oogappel van Marina. (Foto ET)

„Afgang RMT trof me emotioneel heel erg”

— **Kon die dramatiek vermeden worden zijn ?**

— **Marina :** „Misschien wel, was de structuur iets minder log geweest. *We werden ergens te veel vanuit Brussel gedirigeerd.* Waar men in zo'n bedrijf heel vlug alert moet zijn voor de vaak toomloze economische toestand, bleek men niet vlug genoeg te kunnen inspelen op de veranderde situaties. Men zat vast aan structuren en prijzen — opgelegd door de wet — die dienden gehanteerd te worden, maar die beletten om onze man te staan in de meedogenloze concurrentiestrijd. 't Moet evenwel gezegd dat de RMT-service inzake onderhoud en veiligheid van de schepen, gewoonweg *pico bello* was.”

— **Syndicaal ACOD-afgevaardigde Zeewezen...**

— **Marina :** „Als militante zat ik o.a. in de vrouwencommissie waar de discussie nopens nachtarbeid voor vrouwen regelmatig aan bod kwam. Bij het bespreken kon naast een bepaald probleem niet gekeken : nachtwerk voor dames met kinderen

kwam ongelegen en was gezinsmatig heel storend.”

ACOD-voorzitter van 't Zeewezen Franky De Block zou Marina een duwtje in de rug geven, om het in de politiek waar te maken : „Hij vond dat mijn syndicale gedrevenheid eveneens lonend zou zijn in 't gemeentelijk beleid. 690 voorkeurstemmen in 1994 staaften hierna Franky's stelling.”

— **Wat speelde hierbij een grote rol ?**

— **Marina :** „Het ging toen tussen wijlen Danny Verleye — die een 50-tal stemmen meer had dan ik — die volgens de logica in aanmerking kwam voor bedoelde schepenzetel. Maar volgens de toenmalige maatschappelijke tendens van onze partij, moest er in het schepencollege ook een socialistische vrouw zetelen. Na een gesprek tussen Johan Vande Lanotte en voorzitter Ronny Delannoy met verschillende kandidaten, wees het dage-

lijks bestuur mij het schepenambt toe. Wat ik toch spijtig vond voor Danny...”

Overleg

— **Eer voor eenvoudig meisje...**

— **Marina :** „Niet gemakkelijk, als je weet dat zoon Jeffrey (toen 15) nog thuis was en dochter Vanessa (toen 19) al heel zelfstandig was. Ik vroeg Johan Vande Lanotte een beetje bedenktijd. Ik ben toen met mijn zoon in de Schorre gaan wandelen. Ik wist toen nog niet wat het schepen-zijn allemaal inhield. We voelden echter wel aan dat zo'n functie een niet te onderschatten uithuizigheid meebracht...”

— **Wat zei tiener Jeffrey ?**

— **Marina :** „Hij zei, mama doe jij dat maar, wij zullen ons plan wel trekken. Ook hij stond op dat moment al op tamelijk sterke benen. Uiteindelijk waren Jeffrey én Vanessa heel trots op hun moeder. Let op, zij zouden het vandaag zelf niet doen, omdat ze zien hoe tijdrovend zo'n schepenfunctie wel kan zijn.”

— **Naast moeder van twee volwassen kinderen bent u al geruime tijd eveneens Foster Parent. Vanwaar dit engagement ?**

„Als *compassieuze* ziel heb ik het vooral voor mensen die het moeilijk hebben in hun leven”, stelt schepen Marina Willems, al meer dan tien jaar voorzitter van de Vlaamse Federatie voor Gehandicapten. Ze voegt eraan toe dat we inderdaad in een financieel goede tijd leven, waar iedereen heeft wat hij moet hebben. „We kennen welvaart, maar emotioneel worden we armer en armer.” Al geruime tijd steunt Marina via Foster Parent de Nicaraguaanse tiener Deimy Balanta. „Mijn droom is dat hij later zijn eventuele wijsheid gebruikt om in eigen land goed te doen voor zijn medemens.” Het socialisme concreetiseert Marina Willems aldus : „Het is een sociale drijfveer die zowel in Amerika als in Rusland uit de maatschappij niet is weg te denken en wel altijd zal blijven bestaan.”

Waar ma en pa in de touwfabriek Ostend Stores werkten, toog Marina Willems haar eerste zeven levensjaren bij haar grootouders op de Konterdam. Maar toen vader Marcel in 1957 bij de RMT aan de slag ging, is het gezin naar Snaaskerke getrokken waar mama Georgette Gabriël een eigen kapsalon opzette. Veel te vroeg is Marina's mama op haar 51ste overleden.

In haar kindertijd liep Marina geen regulier onderwijstraject als je weet dat ze kleuterschool volgde op de Konterdam, voor het lager onderwijs naar 't Snaaskerkse gemeenteschooltje ging waar derde, vierde, vijfde en zesde in één klas zaten. Een geldige reden om naar het Oostendse Sint-Jozefsinstituut af te zakken. Het secundair onderwijs volgde Marina uiteindelijk in Gistel. „Mijn schooltijd herinner ik mij evenwel als een heel plezante tijd”, mijmert Marina Willems.

— **Welke toekomstplannen koesterde je als tiener ?**

— **Marina :** „Talen trokken me aan dus droomde ik ervan om ooit tolk te worden. Ik heb trouwens in Brugge nog toerisme gestudeerd, maar de overdaad aan statistieken en economie ontnamen me alle interesse voor die branche.”

Te veel gedirigeerd vanuit Brussel

Opggericht op 1 november 1971 deed de RMT in januari 1972 een oproep voor administratieve bedienden. Marina ging als 19-jarige haar kans en kwam in de *dienst vergoedingen* terecht. „Ik kende de beginperiode van de computer, waarmee vergoedingen van varenden dienden uitgerekend te worden.”

— **RMT... what's in a word ?**

— **Marina :** „Iets waar men toen een zeker ontzag moest voor hebben. Toen de Prins Filip voor de laatste keer de havengeul binnenvoer, had ik het gevoel dat de haren op mijn hoofd recht op gingen staan. Ik was er emotioneel zo van onder de indruk, dat iemand me vroeg : *wat scheelt er, je bent zo wit...*”

„Een oog voor mensen die het slechter hebben”

— **Marina** : „Foster Parent heb ik via een collega bij de RMT leren kennen. Zij vertelde mij regelmatig over het kind dat zij steunde, liet mij foto's zien en brieven lezen. Ik wou mij ook engageren om een kind in de derde wereld wat op weg te helpen. Intussen heb ik al meerdere jaren contact met de Nicaraguaanse jongen Deimy Balanta die intussen al 14 jaar is. Dankzij mijn bijdrage en Foster Parent krijgt hij de kans om te studeren en wordt ook zijn familie en zelfs zijn dorp er beter van. Ik heb via brieven regelmatig met hem contact, wat leidt tot emotionele bindingen. Je krijgt ook resultaten te zien van je inspanningen en weet dat hem toch een betere toekomst.”

Al meer dan tien jaar is Marina Willems ook voorzitter van de Oostendse afdeling van de Vlaamse Federatie voor Gehandicapten. Functie die haar toegezegd werd via de socialistische partij en Bond Moyson.

Niet betuttelen

— **Marina** : „Ik heb het voor mensen die het moeilijk hebben in het leven. Hierbij hou ik mij aan het principe dat men met mobiele mensen geen overdreven compassie moet hebben. Je moet ze gewoon helpen opdat ze zouden kunnen doen, wat ze willen doen. Dus moet je ze zeker niet betuttelen, wél een beetje pousseren opdat ze naar buiten zouden komen. Het merendeel van de gehandicapten in onze vereniging zijn rolstoelpatiënten en oudere minder mobiele mensen.”

— **Hoe kleur je zelf de vereniging in ?**

— **Marina** : „Ze wil een sociaal weefsel zijn, waaruit contact met andere mensen groeit. Iets wat onze gehandicapten weten te appreciëren : ze komen heel graag naar onze bijzondere bijeenkomsten, waar wel altijd een smaakje en een drankje het geheel opvrolijkt. Ons bestuur is een goed team, waarin iedereen zijn verantwoordelijkheid opneemt.”

— **Huidige sociale welstand...**

— **Marina** : „Als je 't westen vergelijkt met de rest van de wereld, dan is er alhier welstand tot en met. Wanneer een vierdig gezin vandaag geen twee auto's heeft, is dit zowaar een grote uitzondering. Veel mensen voelen zich nochtans niet goed in hun vel, omdat o.a. emoties uiten vandaag taboe is : iedereen heeft het veel te druk en we zijn allemaal veel te veel met onze eigen ik bezig. Heel veel mensen zijn neerslachtig, al steken heel velen hun depressiviteit weg. Jongeren hebben het bijzonder moeilijk : er is grote werkloosheid en te veel normenvervaging...”

— **Een heel moeilijke mea culpa zou men zeggen...**

— **Marina** : „Kan niet anders, omdat we allemaal zoveel mogelijk willen hebben... vergeten we te kijken naar sukkelaars die het met heel wat minder moeten stellen. We vergelijken ons zelf altijd met mensen die het beter hebben, maar nooit met stervelingen die het slechter hebben...”

— **Leuk souvenir uit jouw schepenbestaan...**

— **Marina** : „Dat is bijvoorbeeld het huwelijk van Dirk Lievens, leerkracht muziekconservatorium en dirigent van het Strijkorkest van de Kust. Zonder zijn medeweten trakteerde Dirks orkest het kersverse paartje na de plechtigheid op een bruidsmars. Wat mij ook altijd bijblijft zijn de kindergezichtenjes als er iets speciaals te doen is op school. De gemotiveerde leerkrachten en directies bezorgen mij ook telkens weer dat goed gevoel van : *we zijn goed bezig.*”

Veel trouwlustigen op Valentijn

De trouwring en de duif

De trouwceremonie, die schepen Marina Willems is toegewezen, kende vrijdag 14 februari een recordcijfer: liefst 13 koppels hielden eraan op Valentijnsdag mekaar het jawoord te geven.

Het is geweten dat verliefde paartjes zich graag officieel laten koppelen op een heel bijzondere dag. Zo was vorig jaar op 2.2.2002 — midden in de week — goed voor liefst vijf huwelijken.

— **Emotievol moment...**

— **Marina:** „Er zijn er wel die schalksdeugnetig durven vragen: *zou ik wel ja zeggen*. Maar wees gerust, er zijn vaak ook mannen die op dit moment moeilijk hun innerlijke gevoelens meester zijn.”

— **Iets over de ringen...**

— **Marina:** „Opmerkelijk dat die sieraden meer en meer op het stadhuis worden toegewezen. Vorig jaar had een koppel een kooitje mee met een gans erin, aan wiens hals de trouwringen bengelden. Zolang zijn baasje erbij was mocht je de witte edelheid zelfs strelen...”

— **Iets opmerkelijks...**

— **Marina:** „Dat gebeurde op een bescheiden plechtigheid waarop enkel de ouders en de getuigen aanwezig waren. Op een bepaald ogenblik trippelt daar een duif zonder vaar of vrees op het tapijt naar voren. Hij was blijkbaar door de open deur beneden naar binnen gekomen. Toen iedereen zich naar het dier omdraaide, is hij van 't verschoot weer weggevlogen.”

Oostends onderwijs scoort hoog

„Onderwijsminister enthousiast over ons notenleerprogramma”

Als schepen van Onderwijs staat Marina Willems voor 200% achter het idee, dat het basisonderwijs voor ieder kind de start is van een schoolcarrière: „In het lager onderwijs wordt bij kinderen gaandeweg de belangrijkheid van het schoolgaan aangekweekt. Binstdien zichzelf blijvend, moet niemand hen van bovenaf zeggen of ze nu dit en dan dat moeten doen...”

Wat het stedelijk onderwijs betreft kan de Stad Oostende rekenen op acht scholen voor basisonderwijs (met 88 leerkrachten), het conservatorium (70 leerkrachten) en de academie (20-tal lesgevers).

— **Omtrent aanreiken van mogelijkheden?**

— **Marina:** „In het stedelijk net dat tenslotte deel uitmaakt van mijn bevoegdheid, zijn we al dusdanig geavanceerd dat er — zoveel als mogelijk — naar de kinderen wordt geluisterd.”

— **Wat siert Oostends onderwijsnet in het bijzonder?**

— **Marina:** „Dat is vast en zeker de vernieuwing in het conservatorium, waar men zich thans via de computer — zowel schriftelijk als geluidsmatig — notenleer kan eigen maken. Uniek in

België, want wij waren nationaal hiervoor pilootmuziekschool. Hiervoor hebben we trouwens al een heel enthousiaste minister Marleen Vanderpoorten op bezoek gehad, die verzekerde dat ze dit naar andere conservatoria zou doorspelen.”

— **Wie gaf hiervoor de artistieke doelpas?**

— **Marina:** „Toen directeur Guido Six met zijn clarinettenensemble van het conservatorium in de States optrad, kreeg hij in Texas op een muziekbeurs dit formidabele snuffje in het oog. Trots als een pauw is hij met dit computeridee naar huis teruggekeerd.”

— **Hoe houdt men spijbelaars in het oog?**

— **Marina:** „Een negatief verschijnsel waarmee voornamelijk het secundair

onderwijs wordt geconfronteerd. Met teamwork poogt men te weten waarom de leerlingen eigenlijk *achter d'hagen lopen...*”

— **Hoe hoog scoort het Oostends onderwijs?**

— **Marina:** „We vormen blok met de grootste onderwijsnetten van Vlaanderen, meldt ons de Vlaamse Administratie Onderwijs.

Lager onderwijs: Antwerpen 164 scholen, Gent 76, Brugge 40, Leuven 32, Aalst 30, Kortrijk 29, Hasselt en Sint-Niklaas 24, Genk en Oostende 23, Roeselare 22.

Middelbaar onderwijs: Antwerpen 83 netten, Gent 47, Brugge 29, Kortrijk 24, Leuven en Aalst 21, Hasselt 17, Genk, Roeselare en Sint-Niklaas 14, Oostende 13.